

PERTH-TURNIR U SLIKAMA

PRAVA SLOVENIJA JE PROGOVORILA

Kršćani moraju uvijek biti na strani slobode

Svršetak

Dok god nemamo pristupa do javnih sredstava saobćavanja (komunikacija), dok god su kršćani ili nekomunisti zapostavljeni, dok god su zatvorena čitava područja društvenog života, dok god ne postoji nijedna slobodna škola, niti jedna škola bez misionarskih ciljeva, dok god nam se ne pruži nijedna mogućnost da slavimo barem jednu crkvenu svetkovinu, to znači B O Ž I Ć, dok god nameće vlada vjernicima svoju ideologiju, dok mi sami nemamo nikakve mogućnosti, da javno izjavimo, kako nam je, namjesto da drugi trube, da nam je dobro - do tada ne možemo govoriti o slobodnom društvu, poštivanju ljudskih prava, čak niti o socijalizmu. Moramo zbog toga djelovati, da se medju nama stvori i učvrsti atmosfera slobode.

Jedno i drugo je odsudjeno da umre? Kakvog to sve ima smisla, kada smrt ima zadnju rieč? Ovome čovjeku i ovoj civilizaciji mi kršćani nosimo jednu nadu, dok objavljujemo, da čovjek ne živi na zemlji samo zbog toga, da dospije iz kamenog doba u atomsko, da stvara carstva i kulture, već da traga za Bogom i da ga otkrije kao jedinog jamca protiv nestanka svemira.

Jedna od najvažnijih zadaća slovenskih kršćana je danas borba za slobodu. Mi kršćani moramo uvijek stajati na strani slobode, a ne samo onda, kada se radi o našoj vlastitoj slobodi, već takodjer, kada se radi o slobodi bilo kojeg čovjeka ili bilo koje ljudske zajednice, čak i neke koja drukčije misli, Slovenska crkva bi morala svjestnije i odlučnije stajati na strani slobode. Ne zbog toga, da zadobijemo popularnost, već zbog toga, jer sloboda dolazi od Boga. Dok ona brani slobodu, ona brani božansko pravo.

Mi kršćani se moramo boriti za slobodarsko, pluralističko (množinsko) društvo protiv opasnosti totalitarizma (vlasti samo jedne stranke), koje bi htjela jedna izvjestna ideologija privilegirati (prisvojiti). Mi se ne smijemo dati prevartiti od službenih izjava o slobodi. Na takvima ne fali. Mi se ne smijemo dati prevartiti od izjava, da je između crkve i države sve u najboljem redu. I to često čujemo. Pogledajmo zbilju u oči. Dok god nemamo pristupa do javnih sredstava saobćavanja (komunikacija), dok god su kršćani ili nekomunisti zapostavljeni, dok god su zatvorena čitava područja društvenog života, dok god ne postoji nijedna slobodna škola, niti jedna škola bez misionarskih ciljeva, dok god nam se ne pruži nijedna mogućnost da slavimo barem jednu crkvenu svetkovinu, to znači Božić, dok god nameće vlada vjernicima svoju ideologiju, dok mi sami nemamo nikakve mogućnosti, da javno izjavimo, kako nam je, namjesto da drugi trube, da nam je dobro - do tada ne možemo govoriti o slobodnom društvu, poštivanju ljudskih prava, čak niti o socijalizmu. Moramo zbog toga djelovati, da se medju nama stvori i učvrsti atmosfera slobode. To ćemo postići, ako ostanemo bez straha, ako mirno, ali odlučno tražimo jednako-pravnost za sve, ako se uzprotivimo svakoj nepravdi, ma kome se dešavala i ako konačno pokušamo ostvariti okolo nas jedan prostor slobode.

Kao u prvim stoljećima moramo mi kršćani nastupiti protiv mitosa. U rimskome carstvu smatrali su kršćane od

vremena do vremena kao bezbožici jer su odbacivali mitske pripoviesti o bogovima, jer nisu priznavali mitologiziranje vladara, jer nisu prihvaćali mitsko shvatanje prirode i poviesti. Ovu zadaću moramo mi i danas vršiti.

Uzprkos znanstvenog izgleda temeljne strukture (postrojbe) našega društva su izrazito mitske. Ta mistička struktura obuhvaća čovjeka, ona je uzrok društvene stagnacije (ukočenosti), jer su narod izvukli iz prošlosti i tako ukočili. Socijalističko društvo se osniva na mitosima. Ono potječe iz mitskog shvatanja poviesti, živi u tipičnoj mitskoj atmosferi. Nabrojimo nekoliko ovih mitosa: mitos o oslobodilačkoj ulozi proletariata, mitos o revoluciji kao o svetom ratu između odabranika i prokletnika, mitos o diktaturi proletariata, mitos o zlatnome dobu, to znači o savršenom socijalističkom društvu. Svi ovi mitosi su skularizirani u marksizmu, ali su ipak jednaki mitosi, koji drijemaju u ljudskoj duši.

Sve ove mitose možemo mi obuhvatiti u staroj predžbi o Haosu i Kosmosu. To su demonske sile, koje drže čovjeka i zemlju dolje u mraku i nepravdi. U našem slučaju su to mračna razdoblja robovanja, idealnog i kapitalistikog razdoblja. Onda izroni jedna herojska sila, individualna ili kolektivna, to znači proletarijat s komunističkom partijom na čelu. Oni pobjeđuju sile zla i promjene svijet. Sve obnovljeno, svježe i novo.

Posvuda vlada pravda, sloboda, jednakost. Revolucijama borba, koja mienja svijet u njegovom temelju, je potrebna i nezavisna od svake čudoredne norme (pravila). Sve, što toj borbi koristi je opravdano. Ova borba je sveta, nedirljiva poviest. Ova borba je izvor svih prava i svake slave. Jer je ova borba, borba između svjetla i tmine, protivnici nisu samo drukčije orijentirani već su saveznici mraka, izdajice. S njima je nemoguće izmirenje. Pošto je revolucija postavila temelj za novi svijet, mi se k njoj uvijek ponovno vraćamo. Revolucija je nedirljiva.

Zbog toga smo mi okrenuti prema natrag. Bitno stoji iza nas. U budućnosti se neće i ne smije ništa dogoditi, što ne bi bilo nastavak revolucije. Iza revolucije se je pojavio jedan novi svijet, jedno novo savršeno društvo. Kako još nije dovršeno, mora se ipak tvrditi, da je savršeno ili barem najbolje. Zbog toga se sve prikriva, što nije savršeno. U novinama možeš saznati o svim škandalima, koji su se dogodili u Americi, sve o bogatstvu i

korupciji njemačkih aristokrata - ništa o nešto takvom kod nas ili neobično malo. I tako nastaju šuškanja i vicevi. U Rusiji novine ne javljaju čak ni o zračnim nesrećama, koje se kod njih događaju. Teoretski se nešto takva ne bi smjelo dogoditi u savršenom društvu. Tako savršeno društvo je slabo u pogledu stvaralčva i lako se može ukočiti. Iza revolucije se nije ništa značajnog dogodilo i ne smije se ništa dogoditi. Kao da se je vrijeme zaustavilo.

Ali vani još uvijek postoji stari, kaotički, neprijateljski, strani svijet, u kojem vladaju tamne sile. Između našega svijeta i ovog starog svijeta nema nikakvog kontinuiteta (veze). Čim je manje moguće veza s njime i kad bi mogli, mi bi se zatvorili u naš vlastiti svijet. U ovom drugom svijetu vladaju neprijateljske sile, zato moramo biti budni, zbog toga je opravdano ograničenje slobode, jer bi ove sile mogle čak jednog od nas zvesti.

Ovim mitosima odgovara dualistička manihejska svijest. A takva je socijalistička svijest, koju se pokušava ostvariti u školi. Svjest o dva protivnička tabora, koji su međusobno nepomirljivi. Sve je to prilično primitivno.

Kršćani ne smiju zapasti u ovaj mitološki svietski nazor. Oni ne smiju na svijet gledati dualistički, kao da na jednoj strani postoje junaci, a na drugoj strani samo lopovi. Naša svijest mora biti katolička, to znači sveobuhvatna svijest, koja prihvaća sve ljude, koja zna, da granica između dobra i zla prolazi kroz naše srce, da su dobro i zlo u svakom čovjeku i u svakom društvu pomiješani.

Došli smo kraju jednom članku koji je tako zorno i istinito prikazao zbivanja u Titovini, u zemlji, koju pojedine države Zapada žele prodati kao primjer novih socijalističkog sistema, jednog "humanog komunizma" dok u srži nema nikakove razlike od originalnog bezbožnog komunizma, koji je poznat još iz doba stvaranja po Lenjinu, Staljinu i njihovim nasljednicima.

Zapad se je već toliko uspavao, jer to tako želi Izток, kako bi što lakše došao do srca mladeži na Zapadu, te kroz svoju politiku trovanja, konačno došli do okupacije čitavog svijeta.

Zahvaljujući novom Papi i njegovoj dinamičnoj iskrenosti u pogledu na Boga i vraga, svijet polako dolazi do spoznaje da se ne može služiti Bogu i vragu i da je došlo vrijeme donosaanja velikih i odgovornih odluka.

No ne samo država ili narodi da trebaju donijeti svoje odluke, već i svaki pojedinac je važan u budućem odlučivanju između dobra i zla, pa tako i svaki Hrvat i svaka Hrvatica, mora na svojem mjestu primjerno pokazati put svima ostalima, ako i mi Hrvati želimo doći do te slobode.

NOVI HOTEL U ZAGREBU

ZAGREB. - Nakon tako zvanog "oslobođenja", pa do dana današnjega u Zagrebu nije sagradjena niti jedna bolnica! Zapravo na području čitave Hrvatske vrlo malo se je izgradilo a što trebalo i moralo služiti narodu. Istina izgradjeno je mnogo vila na hrvatskom Jadranu, no i te vile u velikoj većini ne pripadaju Hrvatima (pa niti onima u partiji), već su to doseljenici, koji uživaju blagodati Hrvatske.

No u zadnjih desetak i više godina nije bilo izgradjeno niti hotela u Zagrebu, iako se turizam dosta razvio, a od kojeg opet samo Beograd ima glavnu korist.

Da se u Zagrebu ništa ne gradi o tome se piše na sve strane, pa tako se u tome raspravlja i na kazališnim klupama grada Zagreba. Osobito u malim kazalištima, ili mjestima gdje se odvijaju razna šaljive revije (iako ovo nije šala već tragedija).

Tako u VJESNIKU iz Zagreba u izdanju od 20. listopada možemo i ovo pročitati:

NOVI HOTEL U ZAGREBU!

Tko kaže da se u Zagrebu ne otvaraju novi hoteli. Htjeli mi to ili ne, moramo priznati: u četvrtak je u "Jazavcu" svečano otprt "Hotel Tajga". Cijene popularne, buha nema, osoblje uvijek nasmijevano(!).

Ovo smo prepisali u izvornom izdanju kako bi čitaoci mogli vidjeti s koliko ironije zagrebcani pišu o "izgradnji" buhama, hotelima - kojih nema niti se izgradjuju. U Brogradu je izgradjeno najmodernije stjecište, gdje su konferenciju održali svjetski bankari. Znači i ovdje se može primjeniti, da Beograd pokupi vrhnje a Zagrebu ostaje sirutka (koju isto rijetko kada dobiju).

NOGOMETNI REZULTATI IZ PERTH-a

Nastavak sa strane 16.

CROATIA DEAKIN	0
CROATIA SYDNEY	2
DINAMO MELBOURNE	2
ZAGREB HURSTVILLE	3
CROATIA HOBART	4
ZAGREB P.HEDLAND	5
KRALJ TOMISLAV	4
ZAGREB MILDURA	1
DINAMO MELBOURNE	6
ZAGREB P.HEDLAND	3
CROATIA SYDNEY	3
CROATIA ADELAIDE	1
CROATIA DEAKIN	1
CROATIA WHYALLA	7
SPLIT MELBOURNE	2
CROATIA PERTH(B)	2
U finalima su se sastali:	
CROATIA SYDNEY	2
ZAGREB HURSTVILLE	0

U nedjeljnom susretu između reprezentacije CROATIA XI i momčadi W.A. XI. naša reprezentacija bila je poražena sa 5:1. Više u idućem broju.

PERTH-TURNIR U RIJEČI

FREMANTLE.

petak, 2 studeni 1979.god.
Da hrvatska zajednica Zapadne Australije nije ništa drugo učinila, već samo uspjela izraditi svečano primanje u gradskoj vijećnici grada Fremantle - bilo bi dosta-tno da se piše o jednom velikom uspjehu.

Istina, sličnih uspjeha bilo je u manjim gradovima Australije, kao Ballarat i Mt. Gambier, no veliki gradovi nisu bili spremni dati dužno poštovanje hrvatskoj etničkoj zajednici - osim sada u gradu Fremantle

Drugi studeni svakako ulazi u povijest hrvatske zajednice Australije kao dan pobjede, uspjeha i dostignuća u takovoj mjeri, da može poslužiti ostalima kao svijetli primjer kako se kaže.

Riječ o svečanom primanju kod gradonačelnika grada Fremantla. Ovo se je djelomično držalo u tajnosti, jer si zaista nije mogla dozvoliti da netko u zadnji čas pokvari ono na čemu se je sa toliko ljubavi i požrtvovnosti radilo

Gradska Vijećnica grada Fremantle po prvi puta u svojoj povijesti ponosno je bila iskičena hrvatskom zastavom. Kao što slika prikazuje, zastava je stajala na počasnom mjestu, gordo se je vijala, kao da je želila svima doviknuti...još sam tu i nikakova sila na svijetu me ne može uništiti, jer predstavljam simbol, pravde, uspjeha i neugasive slobode!

Posjetio ci su radoznali gledali da ovaj veliki broj osoba, koji se je našao ispred Town Hall-a, čekajući povratak zaduženih osoba, koji su pripremili ovaj doček i sada u razgovoru s gradonačelnikom pripremali ulazak u zgradu na svečano primanje.

Konačno nešto prije 12 sati, uputili smo se na drugi kat. Jedni liftom a oni "mladji" pješke, brojeći stepenice do drugoga kata. Ušli smo u jedno prostrano predvorje, gdje na drugoj strani, kod ulaznih vrata stoji Mr.W.A.McKenzie, gradonačelnik Fremantla, pozdravljajući svaku osobu pojedinačno, sa svakim se rukujući. Imao je vremena izmjeniti i nekoliko misli, dok više mogućnosti razgovora bilo je svakako u samoj dvorani za primanje počasnih gostiju.

Ovdje su bili predstavnici pojedinih hrvatskih nogometnih klubova, zatim naše Miss Croatije, predstavnici hrvatskog tiska Australije, kao i predstavnici doma-ćeg tiska Zapadne Australije.

U svojem pozdravnom govoru gradonačelnik grada Fremantle naglasio je osobitu čast da može primiti predstavnike hrvatske zajednice, delegate i zastupnike koji su došli u Fremantle na svoj veliki nogometni turnir.

Za nas je ovo izvanredna čast, osobito u ovim danima kada mi slavimo 150 godina obstanaka naše države, Zapadne Australije, koja je prije 150 godina postala slobodna država u sklopu austral-ske federacije.

Gradonačelnik gosp.w.A.McKenzie iz Fremantla pozdravlja sve prisutne uzvanike na svečanom primanju u Town Hallu

Hrvatska zajednica na mojem području, naglasio je gradonačelnik jest konstruktivna, kao što to dokazuje i ova njihova organizacija nogometnog turnira, a za koji ste vi izabrali naš lijepi Fremantle. Zato, dozvolite mi da Vas najsrdačnije pozdravim u našoj sredini i ujedno da Vam ponudim naš grad i naše mogućnosti i za u buduću, kada god je to potrebno za hrvatsku zajednicu.

U ime svih prisutnih Hrvata, gradonačelniku se je zahvalio gospodin Mirko FURJANIĆ, predsjednik Hrvatskog nogometnog saveza Australije. On mu je ujedno u ime svih Hrvata predao prekrasno izradjeni hrvatski grb, koji će u buduću, stajati na počasnom zidu gradske vijećnice grada Fremantle.

Iza toga je ponovno uzeo riječ Mr. McKenzie, koji je pozdravljajući gosp. Gregurića, predsjednika WA Croatian Community Centra, te gosp.Furjanića njima predaje počasne knjige grada Fremantla povezano sa 150 godišnjicom ove države.Iza toga se je nastavio jedan nevezani razgovor sa svima.

Najveće priznanje ide gosp.McKenzie-u koji je na ovako lijepi način priredio svečano primanje uzvanika, a svakako da isto tako priznanje ide i svim ostalima koji su pridonijeli da je do ovoga došlo, a to su hrvatski radnici ovoga područja.

Za vrijeme toga dana, već rano ujutro kada se je dizala australiska zastava na gradsku vijećnicu grada Fremantla, kao i zastava 150 godišnjice Zapadne Australije, u isti vrijeme svečano se je vijala i hrvatska zastava.

I tu je ta velika i nezaboravna pobjeda Hrvata, i priznanja Hrvatima, ne samo lokalnog područja, već čitave Australije. Ovo je po prvi puta u povijesti Zapadne Australije, da je i hrvatski barjak dobio državno priznanje i da je vihorio ponosno, prkosno i pobjednički na zgradi gradske vijećnice grada Fremantla, tu istinu, taj povijesni dan ne može nitko izbrisati iz knjiga buduće hrvatske povijesti a još manje iz srdaca onih, koji su u tom svečanom činu sudjelovali.

Na ovom svečanom primanju su se našli brojni delegati izvana, t.j. oni koji su bili pozvani po organizacionom odboru nogometnog kluba Croatia iz Perth.

Ovdje su bile naše djevojke, brojne Miss Croatije, kao Miss Launceston Croatia Linda Barnes, Sunny Side Brisbane Miss Maria Doroghazi, te domaća Miss Perth Anna Šimunović, zatim gđjica Katica Grgić u ime Adelaide, te Miss Jasna Paleka iz Croatia Whyalla, Kralj Tomislav Miss Ljubica Kuzmar, a iz Hobarta Miss Yvonne Vorik, a ne možemo zaboraviti ni Miss Dinamo Melbourne gđjica Danica Harris, zatim Zagreb-Hurstville gđjica Zdenka Ner, te konačno i Croatia Deakin u osobi Miss Mary-Ann Kuznjak.

Ovdje ne svečanom primanju bio je i F.Lovoković, tajnik Središnjeg Odbora Hrvatskih Društava Australije, i urednik Spremnost Hrvatski Tjednik, a ne možemo a da ne spomenemo i javnog i istaknutog hrvatskog radnika g.Dr.Kostu Bosnića iz Sydney-a, gosp.Franu Klarića predsjednika Australsko Hrvatskog Društva iz Perth, gosp. i gđju A.Bašić predsjednika Croatije iz Sydney-a, gospodin i gđja Spehar, podpredsjednik Croatije iz Sydney-a, gospodin Ivić, predsjednik Croatia Whyalla, gosp.Tomislav Perković iz Whyalle, kao i g. i gđja Hedješ, predsjednik Dinama iz Melbourne, kao i ostali predsjednici ili predstavnici hrvatskih nogometnih klubova Australije.

Gosp.Grgurić, predsjednik WA Croatian Community Centre pozdravlja se sa načelnikom grada Fremantle g.McKenzie.

Gospodin Dr.K.Bosnić se pozdravlja s g.McKenzie, gradonačelnikom grada Perth na svečanom primanju.

Gradonačelnik, His Worship the Mayor, gosp. W.A. MCKENZIE, kao i pojedini gradski vijećnici bili su oni koji su postavili brojne predstavnike Hrvata, kako iz lokalne zajednice tako i onih koji su došli s ostalih područja ovog velikog kontinenta.

Krenuli smo sa igrališta u jednom autobusu (drugi pojedinci u svojim automobilima) i svi zajedno smo se sakupili izpred zgrade Gradske Vijećnice grada Fremantle smještene na uglu William Street i Adelaide Street a na pročelju MALL-a. Town Hall, jedna vrlo impozantna i moderna zgrada jest sjedište administrativne vlasti grada Fremantle. Ovaj grad je žila kucavica ne samo Perth, već i jednog dobrog djela Zapadne Australije, jer kroz njenu luku i prilaze, ulaze i izlaze brojni brodovi odvozeći rude i bogatstva Zapadne Australije a uvozeći sve potrebne artikle za gradjane Perth, Fremantla i ostale unutrašnjice.

Medju brojnim gostima, uzvanicama na priredjenom banketu u gradskoj vijećnici grada Fremantle našle su se i naše mlade Miss Croatije.

SLIKAMA 2,3,4-11-79.

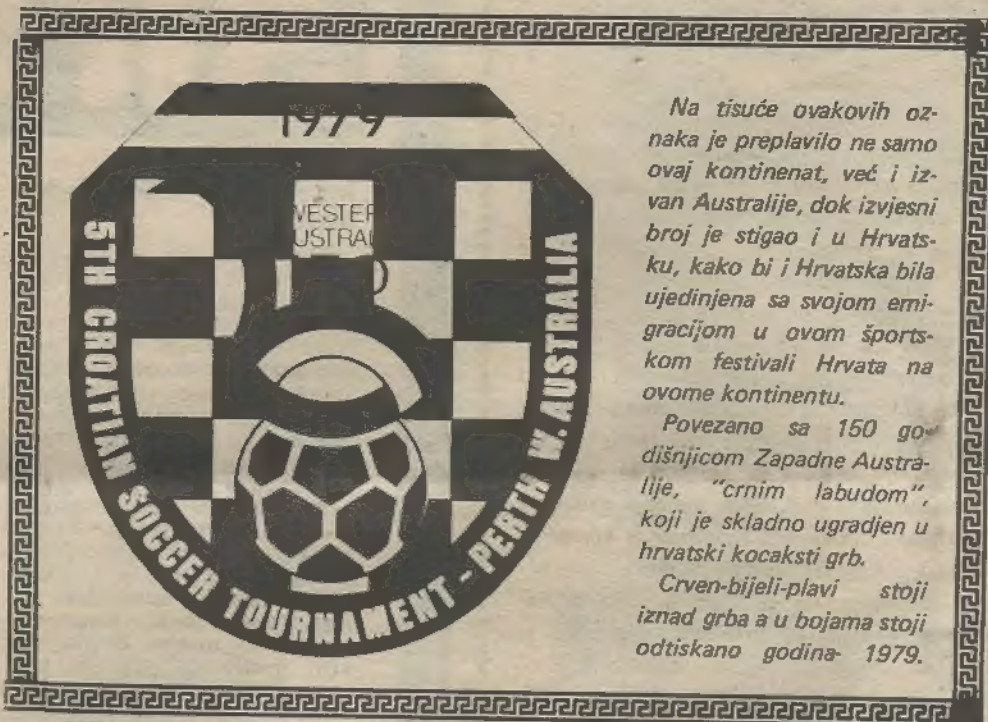

City of Fremantle

Fabian Lovckovic

His Worship the Mayor, Mr W.A. McKenzie and Councillors of the City of Fremantle, request the pleasure of your company at a Reception to Mr M. Furjanic, President of the Croatia Soccer Federation, representatives of the Federation and Finalists for Miss Croatia-Australia.

The function will be held in the Reception Room, Third Floor, Civic Administration Centre, Fremantle, on Friday, 2nd November, 1979 with refreshments being served from 11.30 a.m. to 12.30 p.m.

Na tisuće ovakvih oznaka je preplavilo ne samo ovaj kontinent, već i izvan Australije, dok izvjesni broj je stigao i u Hrvatsku, kako bi i Hrvatska bila ujedinjena sa svojom emigracijom u ovom sportskom festivali Hrvata na ovome kontinentu.

Povezano sa 150 godišnjicom Zapadne Australije, "crnim labudom", koji je skladno ugradjen u hrvatski kockasti grb.

Crven-bijeli-plavi stoji iznad grba a u bojama stoji odtiskano godina- 1979.

Odmah čim smo došli na igralište primjetili smo i na suprotnoj strani glavnih tribina i hrvatski barjak, kao što je na slici zaokružen.

Toplo sunce zapadne Australije, koje je neumoljivo grijalo sve posjetnike 5-og hrvatskog nogometnog turnira, dalo je mnogima priliku da se sakriju ispred velikih suncobrana gdje su se prodavali razni suveniri ovog sportskog sleta.

Prije početka turnira i na zvuke australske himne "Advance Australia Fair" počela se je dizati australska zastava, a na zvuke Lijepa Naše, barjaktar je podizao hrvatsku zastavu.

Kuhinja je svakako bilo najugodnije mjesto sastajanja, gdje su vrijedne ruke kuhara i kuharica, pomoćnika i pomoćnica dali sve od sebe kako svi posjetioci otišli zadovoljni - osobito poslije dobrog zalagaja i ugodnog pića!

Ovo je jedan pogled sa visokih tribina na jedno od triju nogometnih igrališta u Fremantlu, gdje su se odvijala nogometna natjecanja. Veliki dio posjetioca, bar za pojam Fremantle, u te dane mogao je zaista naći ugodnu razonodu.

I dok su jedni prelazili s jedne strane igrališta na drugu ili treću (jer se je igralo na tri igrališta u isto vrijeme) drugi su opet oprobali svoje znanje u slikanju.

Bilo je amatera svake vrste i sa svih područja Australije, no da li ćemo ikada te slike ugledati - veliko je pitanje.

U sredini slike se vidi Dr.K.Bosnić sa svojom kino-kamerom, a odmah iza njega stoji i njegov otac, koji nije htio propustiti priliku da i on kao naš „najmladji“ sudjeluje u turniru (gledajući).

Bilo je golova - dosta! No zaista nije bilo tako važno koliko će tko golova dati pa niti primiti. Ovo je bio prijateljski susret kako bi se momčadi u sportskom natjecanju upoznali te svoje prijateljstvo još više produbili.